

Ceux Qui N'ont Rien – Patricia Kaas

Ty, który młodość swą
Spędziłeś gdzie w oknach kraty są
Auta lubiłeś zbyt i modny ciuch
To był twój sznyt
Aż szczęście opuściło cię
I musiał przyjść taki dzień
Ty zagubiłeś się, czas przestał biec mmm

Znam dobrze szarość dnia
I nocy złudny blask

Pozwólcie śpiewać dla zagubionych
Pozwólcie śpiewać dla opuszczonych
Bo wśród złych ludzi czasem pospoły
Mogą się także znaleźć anioły

W myślach obrazy z lat
Gdyś czynił zło rabował kradł
Nie chciałeś zmienić nic
Bo łatwiej tak żyć
Witryny, sklepów sieć
Chciałbyś to wszystko mieć
Bałeś się nie mieć nic
I zerem być

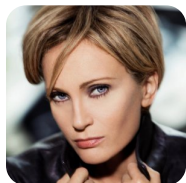
Błękit ranków znam
W niedobry, podły czas

Pozwólcie śpiewać dla zagubionych
Pozwólcie śpiewać dla opuszczonych
Bo wśród złych ludzi czasem pospoły
Mogą się także znaleźć anioły

Pozwólcie śpiewać mi dla zagubionych
Pozwólcie śpiewać dla opuszczonych

Bo wśród złych ludzi czasem pospoły
Mogą się także znaleźć anioły

Pozwólcie śpiewać dla zagubionych
Pozwólcie śpiewać dla opuszczonych

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych